

### Manuskripter fra Fødevarerudvalgets høring om seksuel omgang med dyr den 9/5-07

Manuskripterne er optrykt efter ønske fra DF.

*Af dyrlæge Lene Katstrup*

Der står i de første to paragraffer i dyreværnsloven, at dyr skal behandles omsorgsfuldt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentligt ulempe.

28 dyrlæger skrev i et fællesbrev til Det Dyreetiske Råd at: »Menneskers seksuelle omgang med dyr er en form for selvtægt, som er i strid med denne lovs §§ 1 og 2.«

Da der er delte meninger om fortolkningen af, hvad §§ 1 og 2 dækker, vil det være hensigtsmæssigt at få en præcisering....

Året efter var det 125 dyrlæger, som i et brev til justitsministeren og politikerne, efter at have fremført en faglig argumentation, konkluderede:

»Vi anser vi det for nødvendigt med en præcisering og må opfordre til, at en sådan bliver indskrevet i loven... « og

»Vi må ud fra et dyreværnsmæssigt synspunkt fastslå, at §§ 1 og 2 i dyreværnsloven vil være overtrådt, når man bruger dyr til sexformål, men vi vil også gøre gældende, at risikoen for, at skader på dyrene ikke vil blive opdaget, er så betydelig, at også dette taler for et præciseret forbud.«

Dyrlægeforeningen har udtrykt følgende holdning: »Den danske Dyrlægeforening finder, at menneskers kønslige omgang med dyr (sodomi) ikke alene er uetisk, men også i strid med dyreværnslovens bestemmelser«.

I modsætning her til står Det Dyreetiske Råd, der mener at nuværende lov beskytter godt nok, ikke behøver blive præciseret samt, at der skal tages hensyn til personer, der ønsker at bruge dyr til sex og at ikke enhver anvendelse af dyr bør betragtes som en overtrædelse af Dyreværnsloven. Rådet tog dog forbehold overfor den kommercielle anvendelse af dyr til sex.

Hvad er det rigtige?

Skal vi tro på de 125 dyrlæger og DDD, der har en bred berøringsflade med dyr og dyreejere,

og som ud fra deres erfaringer og viden vurderer, det ER nødvendigt med en præcisering af loven eller skal vi tro på de 11 personer i Rådet, der har en status som eksperter? Rådet omtalte ikke i udtalelsen dyrlægernes brev eller Dyrlægeforeningens holdning.

Spørgsmålet bør *ikke* have noget at gøre med seksualmoral, (religion) eller om, det er synd for de personer, der har en drift mod at bruge dyr seksuelt. Rådet har lænet sig en del op ad sexologer og zoofile, det giver en skæv og antropocentrisk dvs. menneskecentreret tilgang og en svaghed på det veterinære og det dyreværnsmæssige område. Der burde have været fokus på beskyttelse af dyrene. Nogle lande i EU har i de senere år indført forbud mod sodomi af dyrebeskyttelseshensyn. Det bør vi også gøre.

Flere forskere deler (aktiviteten eller) de sodomiudøvende op i 4 grupper

- 1) De zoofile som er (følelsesmæssigt og seksuelt) tiltrukket af dyr
- 2) Pornoanvendelse, dvs. vare- eller tingsliggørelsen af dyr
- 3) Eksperimentering
- 4) Zoosadisme, (dyremishandling med seksuelt motiv, sadisme).

Rådet henviser meget til de zoofile i udtalelsen, 29 gange! De kaldes Rådets zoofile kontaktpersoner (s. 20), der henvises til en »række af zoofile« (s. 34), som har delt deres viden, erfaringer og tanker med Rådet (s. 16) (Stine B. Christiansen har været kontaktperson), og Rådet mener, at de zoofile har stor interesse for dyrenes trivsel (s. 31) og har stor respekt for dyr (s. 30).

De zoofile, som flere forskere mener er den mindste del af de sodomiudøvende, er ikke repræsentative for sodomigruppen. Fordi Rådet særligt vægter de zoofile og disses udsagn, giver udtalelsen det indtryk, at der nok er en del »sager«, hvor dyr bruges til sex uden at få fysiske eller psykiske skader. Det mener jeg *ikke*, vi kan konkludere, og det mener jeg *ikke*, den forskning og de undersøgelser, vi har, giver os grundlag for at antage. Heller ikke, at der er fagligt be-